

कुली ६ राष्ट्रिका ७ खूलकगटा ८ भण्टाकी ९ महोदिका १० वहुपची ११ कगटतनुः १२ कगटालुः १३ कटपला १४ डोरडी १५ वन-दृहनाकी १६ इति राजनिर्घण्टः ॥ सिंही १७ प्रसहा १८ रत्नपाकी १९ जतादृहतिका २० इति रत्नमाला ॥ अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । वातज्वरारोचकाम-काशश्वासहृद्रोगनाशित्वम् । इति राज-निर्घण्टः ॥ अपि च ।

“दृहती पाचनी सोष्णा ग्राहिणी वात-नाशिनी ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

महती । इत्यमरः ॥ (इयन्तु नारदस्य वीणा । केचित्तु विश्वावसोर्गन्धर्वराजस्य वीणां दृहती-माहुः । तथा च ।

“विश्ववसोस्तु दृहती तुम्बरोस्तु कलावती । महती नारदस्य स्थातु सरस्वत्यास्तु कच्छपी ॥” इति माघटीकायां मत्स्यनाथप्रवचयन्ती । १ । १० ॥ * ॥ उत्तरीयवस्त्रम् । वारिधानी । वाक् । कण्टकारी । इति मेदिनी ॥ (मन्म-स्थानविशेषः । यथा, सुश्रुते । ३ । ६ ।

“स्तनमूलादुभयतः पृष्ठवर्गस्य दृहती नाम तत्र शोषितातिप्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तरूपद्रव-न्मियते ॥” हृन्दोमेदः । स तु नवाक्षरपादः । यथा,—

“उक्त्यालुक्था तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुप-ञ्जिका ।

मायक्षुण्डिगुणुपु च दृहती पंक्तिरेव च ॥ इत्यादि । तद्देशानाह । दृहती नवाक्षरा यथा, भुजगाशिशुसुता नौ मः ।

इदतनिकटचौकी भुजगाशिशुसुता यासीत् । सररिपुदलिते नागे ब्रजजनसुखदा साभूत् ॥ युतेत्वेवं शम्भुप्रथितियु पाठः । भूतेत्वेवमाधु-निकाः पठन्ति । स्यान्मणिमध्यं चेद्भ्रमसाः ।

कालियभोगा भोगगतस्तन्मणिमध्यस्कीतरुचा । चित्रपदा भो नन्दसुतश्चारु ननसं स्मरसुखः ॥ सजरैर्भुजङ्गसङ्गता ।

तरला तरङ्गरिङ्गितैर्यसुना भुजङ्गसङ्गता । कथमेतु वल्यचारकक्षपलः सदैव तां हरिः ॥” इति हृन्दोमञ्जरी ॥

दृ(दृ)हतीपतिः, पुं, (दृहतीनां वाचां पतिः ।) दृहस्यतिः । इति हेमचन्द्रः ॥

दृ(दृ)हत्,त्रि,(दृह डडौ + “वर्तमाने प्रवृहत्कह-ज्जगच्छवच ॥” उणा० २।२४ इति अतिप्रत्ययेन निपातवात् साधु ।) महन् । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे । २ । १० ।

“दृहत्सहायः कार्यान्तं चोदीयानपि गच्छति । सभूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा ॥”)

दृ(दृ)हत्कः, त्रि, (दृहत्कारः । दृहत् + “चक्ष-दृहतीरुपसंख्यानम् ॥ ५।४।३ इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या कन् ॥) दृहत् । दृहच्छब्दात् कन्प्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥

दृ(दृ)हत्कन्दः, पुं, (दृहत् कन्दं यस्य ।) यज्जनः । इति रत्नमाला ॥ विष्णुकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्कालश्राकः, पुं, (दृहन् महान् काल-श्राकः ।) श्रोपजिह्वः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ दृहत्कालकामुन्दिया इति भाषा ॥

दृ(दृ)हत्काशः, पुं, (दृहन् काशः ।) खड्गटः । इति हारावली ॥ खगडा इति भाषा ॥

वृ(वृ)हत्कुन्धिः, त्रि, (वृहन् कुन्धिर्यस्य ।) तुन्दिलः । इत्यमरः ॥

दृ(दृ)हत्तानः, पुं, (वृहन् तानः ।) हिन्ताणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्तिका, स्त्री, (वृहन् तित्तो यस्याः ।) पाठा । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्तुणः, पुं, वंशः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (क्वचित्तु कौन्टिप दृश्यते ।)

वृ(वृ)हत्त्वक्, [च] पुं, (वृहती लक् यस्य ।) यदना-ग्रनवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ ह्यातियान् इति भाषा ॥

दृ(दृ)हत्त्वन्नः, पुं, (वृहत्पचं यस्य ।) हस्तिकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्त्वचा, स्त्री, (दृहत्पचं यस्याः ।) त्रिपयिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्पाटलः, पुं, घुस्फूरः । इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥

दृ(दृ)हत्पादः, पुं, (दृहन् पादो यस्य ।) वटदृहः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

दृ(दृ)हत्पारेवतं, स्त्री, (दृहन् महत् पारेवतम् ।) महापारेवतम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्पाली, [न] पुं, वनकीरः । इति राज-निर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्पीलुः, पुं, (दृहन् पीलुः ।) महापीलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्पुष्पी, स्त्री, (दृहत् पुष्पं यस्याः ।) डीष् । घण्टारवा । इति जटाधरः ॥

दृ(दृ)हत्फलः, पुं, (दृहत् फलं यस्य ।) चचेका । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हत्फला, स्त्री, (दृहत् फलं यस्याः ।) कटु-तुम्बी । महैन्द्रवारुणी । कुष्माण्डी । महाजम्बू । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हदङ्गः, पुं, (दृहदङ्गं यस्य ।) मतङ्गणः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

दृ(दृ)हदम्बः, पुं, (दृहन् अम्बो यस्य ।) रजाकारः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ कामुराङ्गा इति भाषा ॥

दृ(दृ)हदेना, स्त्री, (दृहती यजा ।) स्यूलेना । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हदुग्धः, पुं, (दृहदुग्धं यस्मिन् ।) कारुव-देशः । स तु विन्ध्यपर्वतस्य पश्चात् मालव-देशस्य निकटे वर्तते । इति हेमचन्द्रः ॥ त्रिकाण्डशेषे दृहदुग्ध इति पाठः ॥

दृ(दृ)हद्वीलं, स्त्री, (दृहत् वीलं गोलाकारफलं यस्य ।) श्रीयद्वलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ तरुञ्ज इति भाषा ॥

दृ(दृ)हद्वलः, पुं, (दृहद्वलं यस्य ।) पट्टिकालोभः । चिन्तालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दृ(दृ)हद्वलं, स्त्री, (दृहत् हलं यस्य ।) महालाङ्गलम् । तत्पथ्यायः । हलिः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दृ(दृ)हद्वीजः, पुं, (दृहत् वीजं यस्य ।) व्याघ्रातकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

दृ(दृ)हद्वारिका, स्त्री, दुर्गा । इति शब्दमाला ॥

दृ(दृ)हद्वानुः, पुं, (दृहन् भानु रश्मिर्यस्य ।) क्षमिः । (यथा, महाभारते । ३ । २२० । ८ ।

“तपस्वस्य मनुं पुत्रं भातुषाप्यङ्गिराः ऋजुत् । दृहद्वानुन्तं प्राहुर्नृक्षया वेदपारगाः ॥” चित्रकदृहः । इत्यमरः ॥ (सद्यभामापुत्रः । यथा, भागवते । १ । ६१ । १० ।

“चन्द्रभाजुर्नृहद्वानुरतिभानुस्तथाष्टमः ॥” सनायणपुत्रः । यथा, भागवते । ८।२।३।५।

“सनायणस्य तनयो दृहद्वानुरुदा हरिः ॥” पृथुलाचस्य पुत्रः । यथा, भागवते । ६।२३।११।

“चतुरङ्गो रोमपादात् पृथुलाचस्य तत्सुतः । दृहद्वथो दृहत्कर्म्मो दृहद्वानुश्च तत्सुताः ॥” दृहद्विष्णुविश्रिष्टे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ३६ । १५ ।

“दृहद्वानो यविष्ठा ॥”

“हे अग्ने हे दृहद्वानो दृहन्नो भानवो यस्य तादृश ॥” इति तद्गाथे सायणः ॥)

दृ(दृ)हद्वयः, पुं, (दृहन् रथो यस्य ।) इन्द्रः । यज्ञ-पात्रम् । मन्त्रविशेषः । सामवेदाग्रः । नदी-विशेषे, स्त्री । इति केचित् । (तिस्रपुत्रः । यथा, मात्स्ये । ५० । ८५ ।

“तिस्राद्दृहद्वयो भावो वसुदामा दृहद्वयात् ॥” शतधन्वपुत्रः । यथा, भागवते । १२ । १।१३।

“शतधन्वा ततस्तस्य भविता तद्दृहद्वयः ॥” देवरातपुत्रः । यथा, भागवते । ६ । १३ । १५ ।

“तस्माद्दृहद्वयस्तस्य माहावीर्यः सुष्ठुत्पिता ॥” तिमिराणपुत्रः । यथा, तत्रैव । ६ । २२ । ४३ ।

“तिमेवृहद्वयस्तस्मात् शतानीकः सुदासजः ॥” पृथुलाचस्य पुत्रः । यथा, तत्रैव । ६।२३।११।

“दृहद्वयो दृहत्कर्म्मो दृहद्वानुश्च तत्सुताः ॥” प्रभूतरथे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ८० । १२ ।

दृहद्वया दृहती विश्वमिन्वा ॥”

“वृहद्वया प्रभूतरथा ॥” इति तद्गाथे सायणः ॥

वृ(वृ)हद्वानो, [न] पुं, (वृहद्वानुश्च तत्सुताः ।) इ + णिनिः ।) चूदोलकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वृ(वृ)हद्वल्कः, पुं, (वृहद्वल्कः वल्कलं यस्य ।) पट्टिकालोभः । इति राजवल्लभः ॥

वृ(वृ)हद्वानुः, पुं, (दृहन् वातो यस्मात् ।) अश्वरौ-हरः । इति रत्नमाला ॥ देशान् इति भाषा ॥

वृ(वृ)हद्वारणी, स्त्री, महैन्द्रवारुणी । इति राज-निर्घण्टः ॥

वृ(वृ)हद्वलः, पुं, (दृहन् वलः ।) महापोटगजः । इति मेदिनी ॥ अज्युनः । यथा,—

“पार्थः किरीटी माखीवी गुड्वाकेशो वृहद्वलः ॥ अज्युनः फाल्गुनो जिष्णुविजयश्च धनञ्जयः ॥